C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-492/26 Judecătoria Ungheni
1-25129475-03-1r-12062026 Judecător I.Ghizdari

D E C I Z I E
În numele Legii
15 octombrie 2026

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa părților conform art.447 alin.(1) CPP, cauza penală privindu-l pe:

Ungureanu Victor *****, născut la *****, cetățean al Republicii Moldova cu numărul de identificare *****, este cetățean și al României, *****, studii superioare, supus serviciului militar, căsătorit, 2 copii minori la întreținere, angajat în câmpul muncii, în prezenta cauză acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) CP.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond 09.09.2025-18.05.2026, în instanța de recurs 11.06.2026-15.10.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 18.05.2026 Ungureanu Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.325 alin.(1) CP la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35000 lei.

În temeiul art.106 alin.(2) lit.a) și c) CP și art.162 alin.(1) pct.4) CPP, corpurile delicte - două bancnote cu nominalul de 100 lei cu seria/nr. F.0172

539368, și seria/nr. F.0157 428552, anul emisiei 2015, instanța le-a confiscat, cu trecerea lor în venitul statului.

În temeiul art.157 alin.(2) CPP, mijlocul material de probă - o înregistrare video din 25.06.2025, stocată pe un dispozitiv optic de tip CD-R, cu inscripția „Freestyle”, s-a dispus de a fi păstrat în dosar atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

Pentru a hotărî astfel, judecând cauza în procedura generală, prin prisma probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de fond în fapt a stabilit, că Ungureanu Victor la data de 25.06.2025, aproximativ ora 02:40, conducând automobilul de marca/model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare *****, pe traseul M-1 Chișinău-Leușeni, la stația PECO „Express Oil”, din satul Cristești, raionul Nisporeni, a fost stopat de angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, ***** și *****, care, în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) CP, au statut de persoană publică.

Ulterior, după ce angajații poliției au constatat că șoferul a depășit limitele de viteză admisibilă, contrar prevederilor pct.47 alin.(1) din Regulamentul Circulației Rutiere, urmând să fie întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art.236 alin.(1) CCo, Ungureanu Victor, acționând cu intenție directă, în vederea evitării tragerii la răspundere contravențională, având scopul să-l determine pe angajatul INSP al IGP al MAI, *****, să nu-și îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție, i-a dat clandestin împreună cu actele pentru control, mijloace bănești ce nu i se cuvin în suma de 200 lei.

Sentința Judecătoriei Ungheni din 18.05.2026 a fost atacată cu recurs în interesele inculpatului Ungureanu Victor de către apărătorul acestuia, avocatul Tampei Tatiana, care a solicitat casarea actului judecătoresc contestat cu remiterea cauzei la rejudecare, iar în mod subsidiar, cauza să fie rejudecată de către instanța de recurs cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ungureanu Victor să fie achitat vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute e art.325 alin.(1) CP n-a fost demonstrată, nefiind întrunite în acțiunile acestuia elementele constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea acestor cerințe apărătorul-recurent a invocat, că în cauza dată, din primele paragrafe ale sentinței, instanța pornește de la concluzia că fapta există și a fost deja comisă de Ungureanu Victor cu scopul de a evita răspunderea contravențională, sentința fiind începută cu o concluzie finală a procesului de judecată ca pe un fapt deja stabilit, deși inițial instanța urma să expună învinuirea care i-a fost adusă inculpatului, după care prin analiza probelor să formuleze concluzia despre existența/inexistența faptului infracțiunii, vinovăția/nevinovăția inculpatului etc. Astfel, consideră apărătorul, că instanța a încălcat principiul prezumției de nevinovăție de care de alt fel beneficiază Ungureanu Victor.

Notează apărătorul-recurent, că instanța de fond nu a efectuat o analiză obiectivă și completă a materialului probator, reținând împrejurările referitoare la existența bancnotelor și la oprirea în trafic a inculpatului, însă n-a acordat aceeași atenție următoarelor circumstanțe rezultate chiar din declarațiile inculpatului care se regăsesc în înregistrarea audio video în dialogul cu polițiștii: inculpatul a negat constant existența banilor, nu a recunoscut că ar fi plasat bancnotele, nu a solicitat neîntocmirea procesului-verbal contravențional, nu a formulat vreo ofertă explicită, nu a negociat sancțiunea contravențională, nu a încercat să părăsească locul, a așteptat sosirea grupei operative, nu a încercat să recupereze bancnotele sau să ascundă vreo probă.

Apărătorul-recurent critică faptul, că în motivarea soluției de condamnare a lui Ungureanu Victor instanța admite că anumite declarații ale martorului ***** nu sunt confirmate de conținutul înregistrării video, însă respinge toate contradicțiile printr-o formulă generală potrivit căreia acestea s-ar explica prin trecerea timpului și alterarea memoriei martorului. La fel în sentință, instanța declară că va acorda prioritate înregistrării audio-video deoarece aceasta reflectă obiectiv desfășurarea evenimentelor, însă în continuare păstrează în motivare concluziile martorului ***** care nu se regăsesc în înregistrare.

Notează recurenta, că sentința demonstrează existența a două bancnote și faptul că acestea au fost găsite printre documente, însă existența bancnotelor nu este suficientă pentru existența infracțiunii de corupere activă. Materialul video surprinde în mod repetat reacțiile inculpatului: „Care bani?”, „Eu nu văd bani”, „Eu n-am văzut niciun ban”, însă instanța reproduce aceste declarații, dar nu explică de ce ele sunt compatibile cu existența unei intenții directe deja formate, respectiv, concluzia instanței privind existența intenției directe nu rezultă din probe, ci din interpretarea subiectivă a acestora.

Avocatul pretinde, că pentru pronunțarea unei condamnări la caz era necesar să fie demonstrat, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul cunoștea existența banilor, aceștia erau destinați agentului constatator cu scopul de a determina persoana publică să nu își exercite atribuțiile de serviciu, or, niciuna dintre aceste împrejurări nu a fost demonstrată prin probe.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*, alin.(2) stipulând, că *instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*. La caz, referințe asupra recursului depuse n-au fost.

Verificând argumentele cererii de recurs în raport cu materialele cauzei penale, luând în considerație prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în

condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, potrivit cărora, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat*.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordine generală, fiind cercetat probatoriul anexat la materialele cauzei. Prin prisma probelor cercetate instanța a stabilit faptul infracțiunii, vinovăția lui Ungureanu Victor în comiterea ei, calificând acțiunile ultimului conform art.325 alin.(1) CP, stabilindu-i în baza acestei norme pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35000 lei, pronunțându-se și asupra corpurilor delicte și mijloacelor materiale de probă.

Analizând actul judecătoresc contestat prin prisma actelor și materialelor prezentate, Colegiul penal concluzionează, că judecând cauza penală instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art.101 CPP, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Ungureanu Victor în comiterea infracțiunii lui imputată, pronunțând astfel o sentință de condamnare ce corespunde prevederilor art.389 CPP. La acest segment, Colegiul consideră oportun de a respinge ca neîntemeiată critica apărătorului-recurent referitor la conținutul sentinței în partea descriptivă a sentinței. În acest sens art.394 alin.(1) pct.1) CPP stabilește, că partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma şi gradul de vinovăție, motivele şi consecințele infracțiunii; /.../. Respectiv, descrierea faptei infracționale ca fiind dovedită în partea descriptivă a sentinței nu echivalează cu anticiparea concluziilor judiciare și nici nu demonstrează, prin ea însăși, existența unei prejudecăți a instanței, ci reprezintă o cerință legală de redactare a sentinței de condamnare.

Cât vizează, fondul cauzei, Colegiul penal examinând în ansamblu probele administrate în ședința de judecată a instanței de fond, apreciază că acestea, fiind pertinente, concludente, utile și coroborându-se reciproc, confirmă concluzia instanței de fond privind vinovăția inculpatului Ungureanu Victor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) CP.

În susținerea acestei concluzii, instanța de recurs reține că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, negând intenția de a transmite bani angajatului poliției, declarațiile acestuia nu se coroborează integral cu ansamblul probelor administrate, iar versiunea prezentată de el nu oferă o explicație plauzibilă și convingătoare pentru circumstanțele obiectiv constatate în cauză.

Astfel, din declarațiile martorului ***** rezultă că, la data de 25.06.2025, în timp ce se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a documentat încălcarea regimului de viteză comisă de i Ungureanu Victor, conducător al automobilului de marca/model „Dacia Duster”. În continuare, inculpatul s-a apropiat de automobilul de patrulare și i-a transmis martorului o folie în care se aflau raportul de inspecție tehnică și polița de asigurare, iar în momentul examinării acestor acte martorul a observat bancnotele de 100 lei, parțial vizibile între documentele prezentate.

Relevant este faptul că martorul ***** a relatat în mod constant că, după observarea bancnotelor, le-a plasat lângă schimbătorul de viteze, fără a le extrage sau manipula în continuare, și l-a întrebat pe inculpat pentru ce sunt banii respectivi, acesta negând că ar fi introdus bani în documentele prezentate. Totodată, martorul a precizat că, în aceste circumstanțe, a închis automobilul de serviciu și a solicitat intervenția grupei operative, până la sosirea căreia automobilul nu a fost deschis.

Aceste declarații se coroborează cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.06.2025, potrivit căruia, în interiorul automobilului de patrulare, într-o folie aflată lângă schimbătorul de viteze, au fost depistate raportul de inspecție tehnică, polița de asigurare și certificatul de înmatriculare aferente automobilului inculpatului, iar sub actele respective se aflau două bancnote cu nominalul de 100 lei fiecare, care au fost ridicate. Autenticitatea bancnotelor respective a fost confirmată prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. CNA 000769 din 14.08.2025.

Un suport probator deosebit de relevant îl constituie înregistrarea video realizată de martorul ***** și cercetată nemijlocit în ședința de judecată. Aceasta surprinde interacțiunea dintre inculpat și angajatul poliției, inclusiv transmiterea foliei cu documente, precum și discuția ulterioară referitoare la prezența banilor. Înregistrarea confirmă circumstanțele esențiale relatate de martor, constituind o probă obiectivă, independentă de declarațiile persoanelor implicate.

În acest context, instanța de recurs apreciază că declarațiile martorului ***** nu pot fi privite izolat sau înlăturate doar prin invocarea negării inculpatului, acestea fiind susținute de constatările efectuate la fața locului și de înregistrarea video cercetată în ședința de judecată.

De asemenea, declarațiile martorului ***** confirmă circumstanțele inițiale ale opririi automobilului inculpatului, solicitării actelor și transmiterii acestora către colegul său *****, precum și faptul că, ulterior, inculpatul s-a apropiat de automobilul de patrulare. Deși martorul nu a perceput nemijlocit transmiterea bancnotelor, declarațiile sale sunt relevante pentru stabilirea succesiunii evenimentelor și a contextului în care s-a produs interacțiunea dintre inculpat și martorul *****.

Totodată, instanța reține că inculpatul a confirmat faptul că s-a apropiat de automobilul poliției și a transmis martorului o folie cu documente, precum și faptul că, ulterior, au fost observate bancnote lângă schimbătorul de viteze. Deși acesta a negat că ar fi cunoscut sau introdus bani în documentele respective, explicațiile sale nu înlătură constatările obiective rezultate din examinarea probelor, în special împrejurarea că bancnotele au fost depistate în interiorul automobilului de patrulare, în folia cu documentele prezentate de inculpat.

În ceea ce privește latura obiectivă a infracțiunii, aceasta se manifestă prin transmiterea către martorul *****, persoană publică aflată în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a două bancnote cu valoarea totală de 200 lei, avantaj patrimonial care nu i se cuvenea acestuia. Acțiunea a fost realizată în contextul documentării unei încălcări a regimului de viteză, fiind îndreptată spre determinarea angajatului poliției de a nu întocmi ori de a evita întocmirea actelor de constatare a contravenției.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă, inculpatul cunoscând caracterul necuvenit al avantajului patrimonial transmis și urmărind influențarea conduitei funcționarului în exercitarea atribuțiilor sale. Această intenție rezultă din circumstanțele concrete ale transmiterii documentelor în care se aflau bancnotele, din momentul și contextul în care a avut loc transmiterea, precum și din succesiunea acțiunilor ulterioare, apreciate în coroborare cu celelalte probe administrate.

În acest sens, faptul că inculpatul a negat că ar fi introdus bani în documentele prezentate nu constituie, prin sine, o împrejurare aptă să înlăture concluzia privind vinovăția sa, în condițiile în care aceasta este fundamentată pe un ansamblu de probe care se coroborează reciproc.

Colegiul penal subliniază că vinovăția inculpatului nu a fost dedusă din simpla existență a bancnotelor, privită în mod izolat, ci din evaluarea circumstanțelor concrete în care acestea au fost transmise, a succesiunii acțiunilor inculpatului și a conduitei acestuia în interacțiunea cu angajatul poliției, probe apreciate în ansamblu și în coroborare reciprocă. Or, înregistrarea video, deși surprinde reacțiile inculpatului prin expresiile „Care bani?”, „Eu nu văd bani”, „Eu n-am văzut niciun ban”, nu poate fi interpretată în mod fragmentar, prin desprinderea acestor replici de contextul factual în care au fost pronunțate. Dimpotrivă, relevanța lor probatorie urmează a fi apreciată în raport cu împrejurarea transmiterii foliei cu documente, depistării bancnotelor între acestea, reacția imediată a angajatului poliției și succesiunea discuțiilor purtate ulterior.

Colegiul penal reține că instanța de fond nu era obligată să atribuie fiecărei replici surprinse în înregistrarea video o semnificație autonomă, izolată de celelalte probe, ci să aprecieze relevanța acestora în cadrul evaluării globale a materialului probator. Faptul că inculpatul a negat existența banilor, în condițiile în care aceștia

au fost depistați în folia cu documentele prezentate de el, iar transmiterea documentelor a avut loc în contextul documentării unei încălcări contravenționale, reprezintă o circumstanță ce poate fi evaluată în coroborare cu celelalte elemente probatorii, fără a constitui, în mod automat, o dovadă a lipsei intenției.

Prin urmare, concluzia instanței de fond privind existența intenției directe nu rezultă dintr-o interpretare subiectivă sau arbitrară a probelor, ci din aprecierea circumstanțelor obiective ale cauzei, care, privite în ansamblu, permit stabilirea faptului că transmiterea avantajului patrimonial a fost realizată în scopul influențării îndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către angajatul poliției.

În consecință, argumentul apărării urmează a fi respins ca neîntemeiat, întrucât nu demonstrează că instanța de fond ar fi ignorat reacțiile inculpatului surprinse în înregistrarea video sau că ar fi stabilit vinovăția acestuia exclusiv prin raportare la existența bancnotelor, ci exprimă, în esență, o apreciere diferită a probelor administrate, care nu este suficientă pentru infirmarea concluziilor instanței de fond.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că instanța de fond a apreciat în mod just probele administrate, a stabilit corect circumstanțele de fapt ale cauzei și a ajuns la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatului Ungureanu Victor, fapta acestuia întrunind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) CP.

În consecință, argumentele apărării referitoare la negarea transmiterii banilor și lipsa intenției de corupere urmează a fi respinse ca neîntemeiate, nefiind în măsură să răstoarne concluziile instanței de fond, întemeiate pe probele administrate și examinate în ședința de judecată.

Cât vizează pedeapsa aplicată inculpatului Ungureanu Victor, instanța de fond a ajuns la concluzia aplicării acestuia în baza art.325 alin.(1) CP a pedepsei penale sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35000 lei.

Colegiul penal constată că pedeapsa aplicată inculpatului Ungureanu Victor a fost individualizată în mod corespunzător, cu respectarea criteriilor prevăzute de art.7, art.61, art.75 și art.78 CP.

La stabilirea sancțiunii, instanța de fond a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, de scopul urmărit de inculpat, constând în evitarea răspunderii contravenționale, precum și de circumstanțele personale ale acestuia, inclusiv faptul că este angajat în câmpul muncii, deține studii superioare, este căsătorit, are doi copii minori la întreținere și nu are antecedente penale. Totodată, în mod justificat, instanța a reținut în calitate de circumstanță atenuantă întreținerea a doi copii minori, neidentificând circumstanțe agravante.

În aceste condiții, aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, situată în limitele sancțiunii prevăzute de art.325 alin.(1)

CP, constituie o sancțiune proporțională cu gravitatea faptei și suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei penale, prevăzute de art.61 alin.(2) CP, fără a impune o ingerință excesivă în situația personală și familială a condamnatului.

Colegiul penal consideră că instanța de fond a asigurat un just echilibru între necesitatea restabilirii echității sociale, prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni și circumstanțele individuale ale inculpatului, astfel încât pedeapsa aplicată corespunde exigențelor de echitate și proporționalitate.

Prin urmare, Colegiul penal nu identifică temeiuri pentru modificarea pedepsei aplicate inculpatului, aceasta fiind corect individualizată și aptă să asigure atingerea scopurilor legale ale sancțiunii penale.

Privitor la chestiunile soluționate de către instanța de fond pe marginea corpurilor delicte și mijloacelor materiale de probă, sentința contestată n-a fost, iar Colegiul din oficiu n-a constatat motive sau temeiuri de a interveni în acest aspect.

În concluzie, Colegiul conchide netemeinicia criticilor invocate în cererea de recurs înaintată de către avocatul Tampei Tatiana în interesele inculpatului Ungureanu Victor, motiv pentru care va respinge recursul și va păstra fără modificări sentința Judecătoriei Ungheni din 18.05.2026.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către avocatul Tampei Tatiana împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 18.05.2026 cu privire la condamnarea lui **Ungureanu Victor** în baza art.325 alin.(1) CP, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.